

TECHNICKÝ POPIS A NÁVOD K OBSLUZE MOTOCYKLU

ČZ 125 b

Úvodem

Zeptejte se snad, co je třeba vědět o motocyklu?

Není toho mnoho. Pro první dobu počačí, když si pročtete první kapitoly naší příručky. Nečiníme nárok na podrobné studium celého obsahu. Panechte to na dobu vhodnější, až Vám příliš špatné počasí a dlouhé večery poskytnou potřebný čas.

Nemějte žádné obavy. Dobrý motocykl vyžaduje poměrně málo péče. A my se snažíme, aby naše motocykly byly dobré. Máme dostatek zkušenosti, stavíme motocykly, zejména lehké, již od roku 1932. Mnohé z těch prvních jezdí dodnes.

Připomínáme jen, svůj motocykl můžete ošetřovat, čistit, seřizovat, pokud Vás to baví a zajímá. Rozšířitání motocyklu, zejména jeho motoru Vám nedoporučujeme. Pokud to bude kdy nutné, svěťte to opravářům. Kromě tomu dokonale a jsou natu zařízeni. Přijde to nakonec levněji.

3

TECHNICKÝ POPIS A NÁVOD K OBSLUZE NOVÉHO MODELU MOTOCYKLU

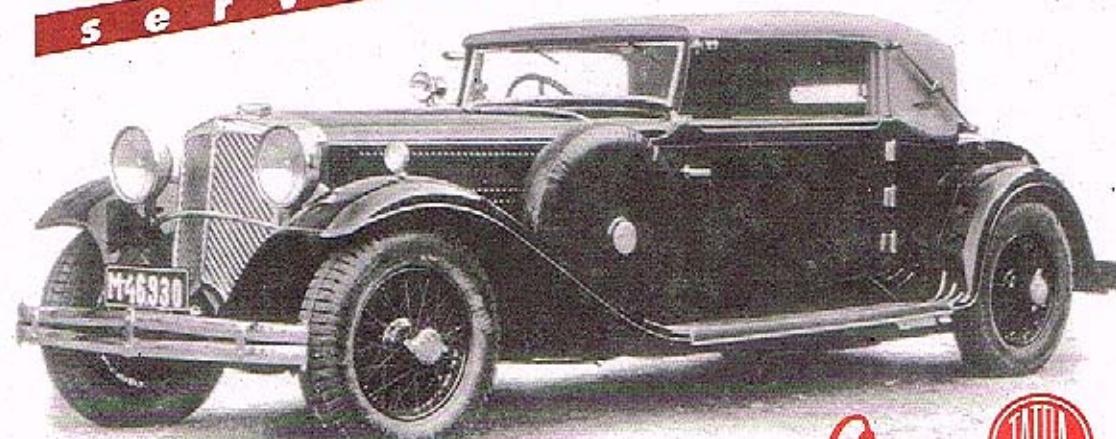
ČZ 125 b

ČESKÁ ZBROJOVKA STRAKONICE
NÁRODNÍ PODNIK

Veteran
service

Aktuální nabídka
www.veteranservice.cz

Aero Tatra

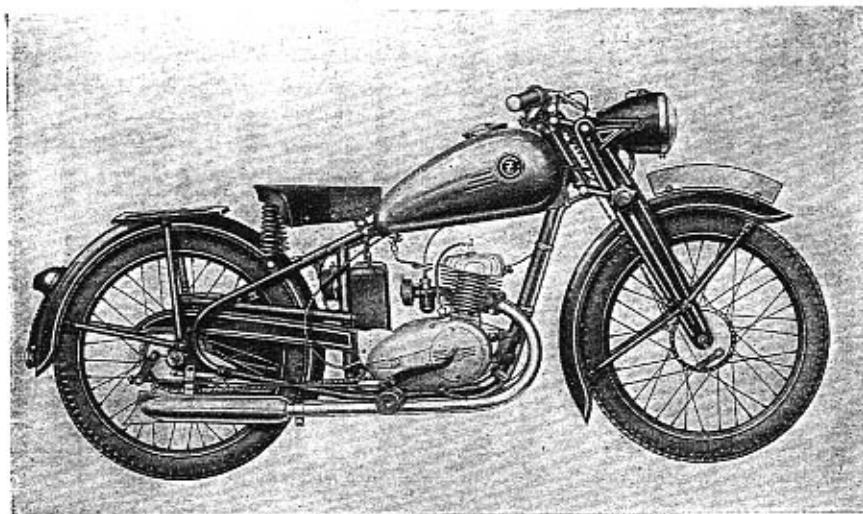
Výroba dobového příslušenství, profilových těsnění na historická vozidla
a náhradních dílů na vozy Aero a Tatra

Obsah

<p>I. Jak správně oslavati motocykl. (Kapitoly pro začátečníky.)</p> <ul style="list-style-type: none"> a) nastartování motoru b) řazení rychlostních převodů c) jízda ko kopce d) brzdění e) zastavení motoru f) jízda v noci g) zařízení nového motocyklu 	<ul style="list-style-type: none"> e) vyjímaní kol f) ošetřování pneumatik g) seřízení a ošetřování brzd h) dekarbonisace a výměna kroužků i) splynovač j) spojka k) sejmání vík motorové skříně l) magnet a el. zařízení m) akumulátorová baterie n) kabely el. zařízení a svíčka 		
<p>II. Ošetřování motocyklu.</p>			
<ul style="list-style-type: none"> a) čištění stroje b) mazání motocyklu c) ošetřování řetězů d) správná poloha zadního kola 	<ul style="list-style-type: none"> 17 18 20 22 	<p>III. Tabulky poruch motoru.</p>	<p>42</p>
		<p>Tabulky mazání.</p>	<p>46</p>
		<p>Roz motoru.</p>	<p>48</p>

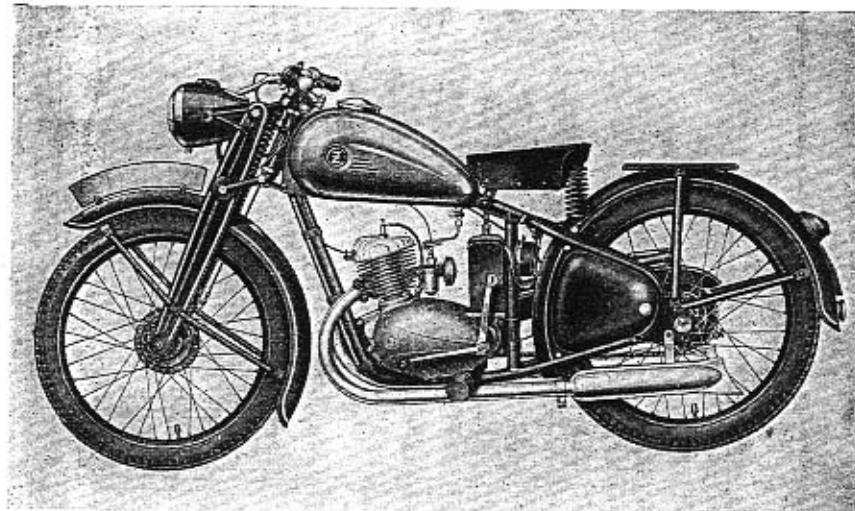
5

Pohled z pravé strany

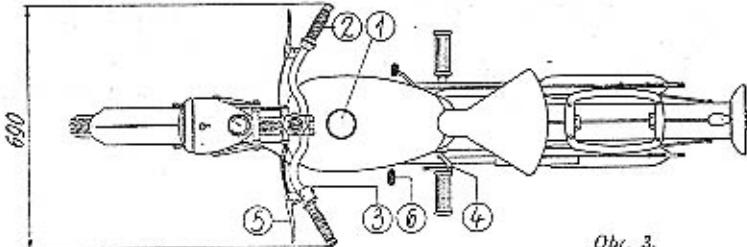
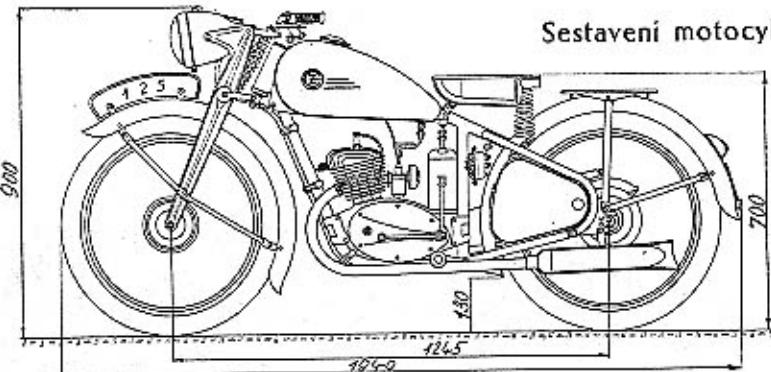
Obr. 1.

Pohled z levé strany

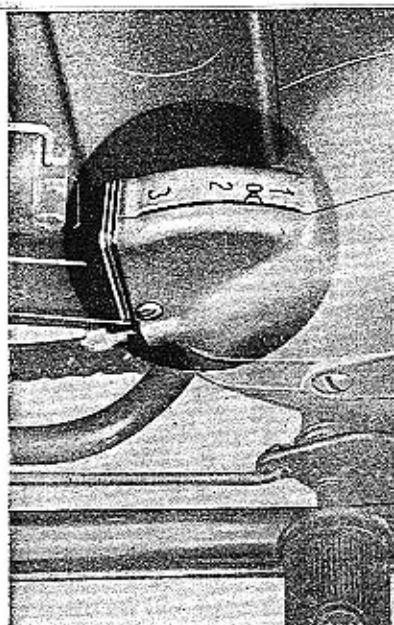

Obr. 2.

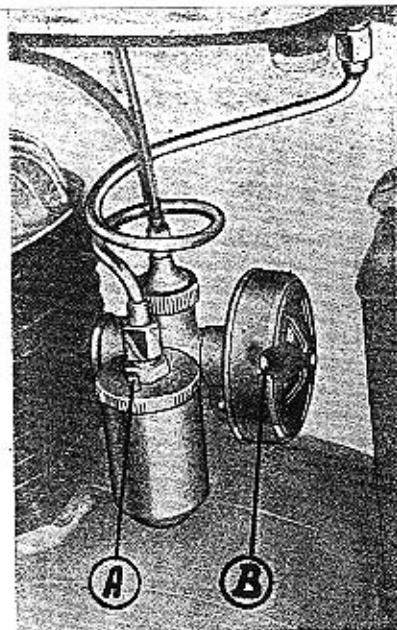
Sestavení motocyklu

Obr. 3.

Obr. 4 Ukažatel rychlosti.

Obr. 5 Splynovac.

I. Jak správně ovládati motocykl

Kapitoly pro začátečníky

Než motocykl nastartujete, přesvědčte se, že-li v nádrži dostatek benzínu. Víčko nádrže (1 — obr. 3) se otevírá otočením vlevo. Před naplněním nádrže je nutno smísit benzín s dobrým olejem.

Nový motor potřebuje vydatnější mazání. Vhodný poměr oleje a benzínu pro prvních 500 km je 1 : 16, pro dalších 1000—1500 km 1 : 20, pro zajetý stroj je vhodný poměr 1 : 25.

a) Nastartování motoru

Otevřte přívod benzínu a postočte rukojetí plynu (2 — obr. 3) asi o $1/4$ směrem k sobě. Přesvědčte se, že je zasunuta neutrální poloha v převodové skříni. Jazýček ukazovatele (obr. 4) na pravé straně motorového bloku má směrovat proti značce „0“.

Pak několikrát lehce stiskněte tlačítko A na plovákové komoře splynovače (obr. 5), aby hladina benzínu se zvýšila a motor lehceji naskočí. Stiskněte páčku dekompresoru (3 — obr. 3) a startem (4 — obr. 3) na levé straně stroje protočte motor. Při druhém nebo třetím sešlápnutí starteru uvolňte páčku dekompresoru dříve, než páka starteru dostihne dolní polohu. Dobře seřízený motor naskočí zcela lehce.

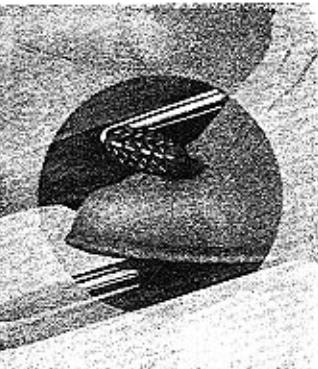
Když je motor poněkud zahřát, otočte rukojetí plynu zpět do uzavřené polohy. Motor běží ve volných otáčkách.

Za chladného počasí, když motor delší dobu stál, usnadní se nastartování přivřením víčka B (obr. 5) (protočením) na čistič vzdachu.

Při opětovném nastartování již zahřátého motoru není třeba uzavírat víčko čistič vzdachu a přeplavovat splynovač.

b) Řazení rychlostních převodů

Stiskněte páku spojky (5—obr. 3) a přidržte ji. Špičkou levé nohy sešlápněte páku nožního řazení (6—obr. 3) až k dolnímu dorazu a uvolňte ji. (Páka se ihned vrátí do původní polohy). Páku spojky pomalu a plynule uvolňujte (zejména v poslední třetině zdvihu, kdy motor již zabírá). Současně přidávajte motoru plyn natáčením otočné rukojeti směrem k sobě. Motocykl se rozjede. Jakmile dosáhne motocykl rychlosť asi 15 km, zřadíme druhý rychlostní stupeň tímto postupem.

Ubere se plyn za současného stisknutí páky spojky. Špičkou levé nohy nadzvedne se páka nožního řazení (obr. 6) až k hornímu dorazu. Následuje uvolnění spojky a opětné přidání plynu. Oba pohyby dějí se současně plynule a měkce, ovšem rychleji, než při rozjíždění na první rychlostní stupeň.

Zařazení třetího rychlostního stupně následuje po dosažení rychlosťi asi 30–35 km, způsobem zcela shodným, jako při řazení rychlosťi druhé.

Obr. 6 Nožní řazení

Na krátkou dobu lze na místě přechazeni na nižší převod snížit rychlosť jízdy pouhým ubráním plynu a lehkým povolením spojky. Stane se tak při přejíždění nerovného terénu, rigidu, nebo vyhýbání se širokým vozidlům a na nepřehledných místech. Smrkání spojkových kotoučů, které nastane po uvolnění spojky, dovolí přechodné snížení rychlosťi jízdy, aniž by motor škulhal při neúměrně nízkých obrátkách. Spojka je pak silněji namáhána a třebaže že její nespalitelné kotouče snesou i toto zatížení, není vhodné používat této metody po delší dobu, protože mazací olej, cirkulující v převodové skřini, se zvýšenou teplotou rychle znehodnocuje.

d) Brzdění

Při jízdě z kopce, nebo v případě, kdy hodláme zastavit nebo zmírnit rychlosť jízdy, použijeme brzdy, především nožní (na pravé straně stroje), za současném uzavřením plynu. Pokud není nalehlavé potřeby náhlého zabrzdění, není nutné sešlápnout pedál brzdy příliš energicky. Příliš silným zabrzděním zablokováno kolo je méně účinné, než brzdění sice energické, avšak takové, kdy zadní kolo se ještě otáčí. Přední brzdy (rauční páka na pravé straně říditelek) používajeme rovněž, avšak převážně k doplnění účinnosti nožní brzdy, zejména pak na dlouhých svazích, kdy neustálé brzdění jedinou brzdou by způsobilo její přílišné zahřátí.

Na kluzkém terénu brzdíme velmi opatrně a měkce, abychom zabránili blokování kol a tím i možnosti smyku. Jestliže hodláme zastavit, přechodíme nožní pákou, nejlépe ještě za pohyb motocyklu na neutrální polohu.

Tedy na př. z třetí rychlosti jedním úplným sešlápnutím páky až do dolní polohy a následujícím sešlápnutím polovičním. Po zastavení motocyklu přesvědčíme se vždy, právě tak, jako při opětovném nastartování, zda jazýček ukazatele je ve správné poloze, proti značce „0“.

Při dočasném zastavení, na př. na křižovatce ve městech, zasuneme na místě neutrální polohu první rychlosť, abychom po uvolnění frekvence v žádaném směru mohli okamžitě pokračovat v jízdě. Pak ale musíme přidržet páku spojky stisknutou.

c) Jízda do kopce

Když motor při zařazení třetí rychlosťi ztrácí při jízdě do strmějšího kopce obrátky, je nutno zařudit převod nižší. Stane se tak při rychlosťi asi 30 km, zvláště tenkrát, když stoupání je dlouhé, případně stále strmější.

Toto zpětné řazení provede se opět při vypnuté spojce (stisknutí páku) a přivřeném plynu (nezavírat tentokrát úplně) rychlým sešlápnutím páky nožního řazení, opět k dorazu. Připomínáme, že řazení zpět je nutno provádět rychleji, než řazení výšších převodů, protože ve stoupání ztrácí motocykl po vypnutí motoru spojkou ihned rychlosť. První rychlostní stupeň v případě abnormálního stoupání, nebo těžko sjízdné cesty (kdy je nutno jeti opatrně) řídí se shodným způsobem jako druhý, když rychlosť klesne pod 15 km.

Páku nožního řazení lze ovládat velmi lehce, pouhým lehkým nadzvednutím špičkou nohy. Když při sešlápnutí, neb nadzvednutí vždy až k dolnímu, nebo hornímu dorazu, s výjimkou řazení neutrální polohy (značka ukazovatele „0“ — obr. 4). Pak je zdvih páky pouze poloviční!

Řazení rychlosťi nožní pákou je snadné a bezpečné (není třeba pouštět ruku se říditelem) vyžaduje pouze trochu cviku. Je nutno si pamatovat, že při řazení převodu výššího, motor po přeřazení rychlostního stupně pracuje v nižších obrátkách, pokud se rychlosť jízdy motocyklu nezvýší. Naopak při řazení převodu nižšího je nutno, aby obrátky motoru byly zvýšeny. Proto při řazení zpět ponecháváme otočnou rukojet řízení plynu pootevřenou, aby motor byl udržen ve výšších obrátkách.

Přidáváním a ubíráním plynu (otočnou rukojetí) řídíme libovolně rychlosť jízdy v jemnějších mezech. Zařazení vhodného rychlostního stupně pak v hrubých mezech.

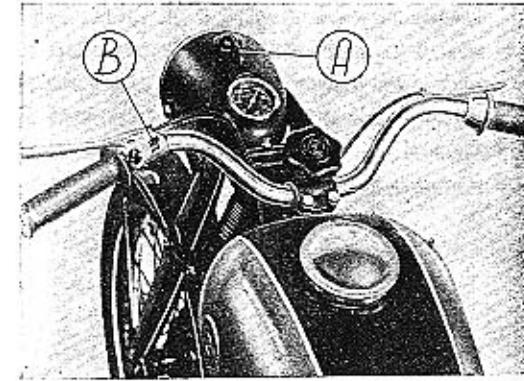
Nižší převod řídíme zásadně tehdy, když na př. ve stoupání motor více nereaguje na přidání plynu a rychlosť klesá, nebo v místech, kde nelze pro špatnou sjízdnost cesty jeti takovou rychlosť, když motor běží měkce a bez škubání, tedy minimální rychlosť pro jednotlivé stupně, jak bylo uvedeno na začátku této kapitoly.

e) Zastavení motoru

Motor po uzavření plynu zastavíme stisknutím páky dekomprezoru. Při krátké zastávce není nutno uzavírat přívod benzínu; zastavíme-li na dobu delší, je to nutné. Po ukončení denní jízdy je vhodné nezastavovat motor dekomprezorem, avšak uzavřít přívod benzínu a nechat motor běžet v mírných obrátkách tak dlouho, až je palivo ve splynovači spotřebováno. V plavkové komoře vždy zůstává po zastavení motoru a uzavření benzínového kokoutu trochu benzínu, který se při delší zastávce odpaří, avšak mazací olej, přimísny do benzínu ve splynovači zůstává. Opětne na startování motoru může pak být obtížné, pokud se usazený olej úplně nerozpusťí v benzínu, který byl nově do splynovače přiveden.

f) Jízda v noci

Při jízdě za tmy otočíme páčkou A na reflektoru doleva (obr. 7). Velké a malé světlo (pótkávací) přepínáme páčkou B na levé straně říditek. Parkovací světlo rozvíjíme přepnutím páčky na reflektoru doleva.

Obr. 7 Přepínání světel

g) Zajíždění nového motocyklu

Nový motocykl potřebuje vždy určitý počet kilometrů, nežli může být jeho výkon plně využit. Svédomitým a opatrným zajížděním prodlouží se životnost součástí, které zejména v motoru jsou nejvíce namáhaný.

Jak bylo již v předchozí kapitole určeno, má být v době zajíždění motor hojněji mazán a nemá být, zejména v prvních jízdách, namáhan na plný výkon. Při zařazení prvního nebo druhého rychlostního stupně nemá přestoupit rychlosť jízdy rozumné meze. Nižší stupně užíváme co nejméně a na třetí rychlosť neradíme překročovat 50–60 km v hodině. Doporučujeme, zejména pro prvních 400–500 km opatrnou jízdu s občasné kontroloou, zda se motor příliš nezahřívá. Přehřátém motoru klesá rychle jeho výkon. Když zastavíme, nenecháme motor běžet příliš dlouho naprázdno, není tak dobré chlazen prouděním vzduchem, jako za jízdy. Občas také kontrolujeme všechny šrouby a matky, zda nejsou uvolněny.

16

b) Mazání motocyklu

O mazání motoru je postaráno přimísením oleje do benzínu. Přist z jeho čep, ojniční ložisko a ložiska kliková jsou tímto olejem mazána dostatečně. Usadí-li se v motorové skříně příliš mnoho oleje, který je pravidelně již znehodnocen, vypustí se po vyšroubování výpustného šroubu, který pak musí být opětne dobré zašroubován.

V převodové skříně je náplň oleje (cca $\frac{1}{2}$ l), k určení správné hladiny oleje slouží kontrolní otvor, (b, obr. 8), uzavřený šroubem. K vypouštění opotřebovaného oleje je na spodní části motorové skříně výpustný šroub (a, obr. 8). Pro převodovou skříně užíváme téhož oleje jako pro motor. První výměnu oleje provedeme po ujetí cca 1000 km, další výměnu pak vždy po cca 3000 km. Všechna místa motocyklu, opatřená čepy pro mazání, promážeme konsistenčním tukem pomocí tlakové maznice. Každý čep před mazáním otřeme, po vtláčení tuku ořeme všechna místa, kde tuk pronikl navenek. Kulíčková ložiska v kolech motocyklu promáží se ložiskovým tukem po rozebrání jedenkráte do roku. Tuto práci doporučujeme svěřit odborné dílně.

Ložiska ručních páček, čepy páček brzd, šlapky startoru, čep sedla a čep stojánku, horní a dolní ložisko sloupku řízení, namážeme vždy po ujetí 400–500 km několika kapkami oleje. Ohebný křídlo rychlodíru a bowdenová lanka mazí se olejem, zředěným benzínem asi po 1000 km.

18

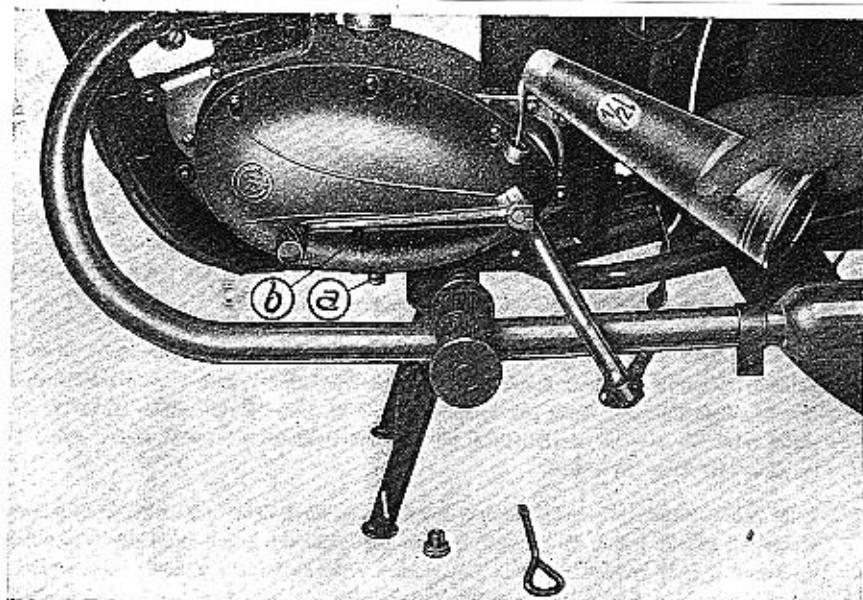
II. Ošetřování motocyklu

a) Čištění stroje

Stroj umýváme vodou, nejlépe pomocí houby (části lakované a chromované). Mista znečištěná olejem omýjeme petrolejem, nebo benzinem. Po umytí osušíme lakované a chromované části stupeň flancem, nebo jelení kůží. Aby nevnikla voda do splynovače, uzavřeme při čištění kryt čističe vzduchu. Vodu ze řeber válce odstraníme tím způsobem, že spustíme motor, po jehož zahřátí se voda vypaří. Je nutno dbát, aby voda nevnikla větracími otvory ve víčku magnetu na pravé straně motorové skříně.

Benzin nebo petrolej (stejně tak jako olej) nosní přijít do styku s gumou (pneumatiky, rukojetí řídítka, stupačky), rozpuští ji a činí ji lepkavou.

17

Obr. 8 Mazání motocyklu

19

c) Ošetřování řetězů

Přední řetěz je zcela zapouzdřen a dostatečně mazán olejem, cirkulujícím v převodové skříni. Nevyžaduje žádné péče. Po delší době užívání motocyklu, kdy bylo zjištěno opotřebování řetězu vytažením, provede výměnu odhorná dílna.

Řetěz sekundérní je vystaven nepříznivým vlivům povětrnosti, dešti, prachu a blátu. Ještě proto věnovat mu více pozornosti, aby dlouho vydřel. První podmínkou je správné napnutí. Má být takové, aby lehkým tlakem mohl být řetěz vychýlen z polohy o 20–25 mm. Řetěz příliš napnutý se rychleji opotřebuje, příliš volný řetěz tlouče do krytu a může i vyskočit z ozubení kol. Vždy po ujetí cca 800–1000 km řetěz rozepneme tímto způsobem:

Otočme zadním kolkem, až spojovací článek je pohodlně přístupný. (Nejlépe, když je na ozubení zadního řetězového kolečka.) Šroubovákem uvolníme pojistku, vyjmeme spojovací článek a řetěz tím rozpojíme (obr. 9). Řetěz pak vytáhneme za jeden konec z motorového bloku. V převodové skříni musí být zasunut neutrální, jěžto při zasunuté rychlosti se nemůže otáčet přední řetězové kolečko, přes které řetěz běží.

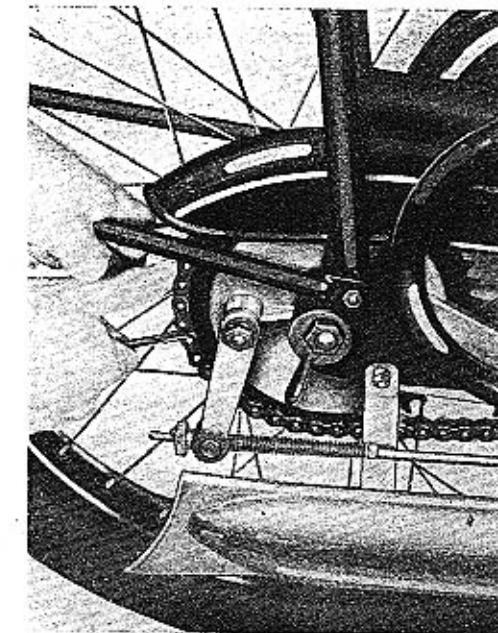
Řetěz dobře očistíme v petroleji pomocí štětce. Řetěz, který nebyl delší dobu ošetřen, ponechme v petroleji několik hodin. Po vyjmouti operemo ještě řetěz v benzínu, aby i zbytky petroleje byly vyplaveny a řetěz rychleji oschnul. Pak vložíme řetěz do lázně z dobrého oleje s přimísením jemné rozemletého grafitu. Pak necháme řetěz okapat, ořeme s povrchu přebytek oleje a nasadíme jej na stroj.

d) Správná poloha zadního kola

Jak již bylo řečeno v předcházející kapitole, je třeba dbát, aby řetěz byl správně napnut. Provedeme to posouváním zadního kola motocyklu vpřed, nebo vzad po uvolnění obou matic na hřidle zadního kola. Uvolněním této matic uvolní se též excentrické kotouče (obr. 11) na obou stanách, opatřené opěrkou. Natáčením této kotoučů posunujeme zadní kolo do vhodné polohy, kdy lze řetěz vychýlit lehkým tlakem o 20–25 mm. Pak dohlédneme ještě na to, aby oba kotouče byly natočeny o stejný stupeň, kdy ráfek kola je přesně uprostřed obou spodních rámových vzpěr. Teprve pak obě matice pevně dotáhneme. Správná posice zadního kola zaručuje snadnou ovladatelnost motocyklu.

Přibližně po 3000 km použijeme k mazání místo oleje buď speciální mazadlo na řetězy s příměsi jemného grafitu, nebo lúj, do kterého je me grafit přimíšili. Husté mazadlo musí být ohřáto, až je lehce tekuté, aby vaiklo mezi články řetězu. Řetěz má být ponechán v lázně asi 1 hod., aby tuk s grafitem vnikl do článků. Nutno pamatovat, aby taková lázeň nebyla příliš horší. Vysokou teplotou mohou být kalené součásti řetězu vyhřány. Po vyjmouti řetězu z lázně ořeme všechn přebytečný tuk s povrchu řetězu, kde nemá žádný mazací účinek. Po napnutí řetězu nutno dbát, aby řetězová pojistka směrovala po nasazení proti směru pohybu řetězu.

Obr. 9 : Rozepínání řetězu

e) Vyjmání kol

Přední kolo vyjmeme tímto způsobem:

Uvolníme matice na hřidle kola asi o 3 otočky (obr. 10).

Povolíme pojistovací matici stavěcího šroubu lanka přední brzdy a koncovku lanka vysuneme ze xáruče pásky.

Kolo vyjmeme ze zářezů na dolních koncích vidlicových šavlí.

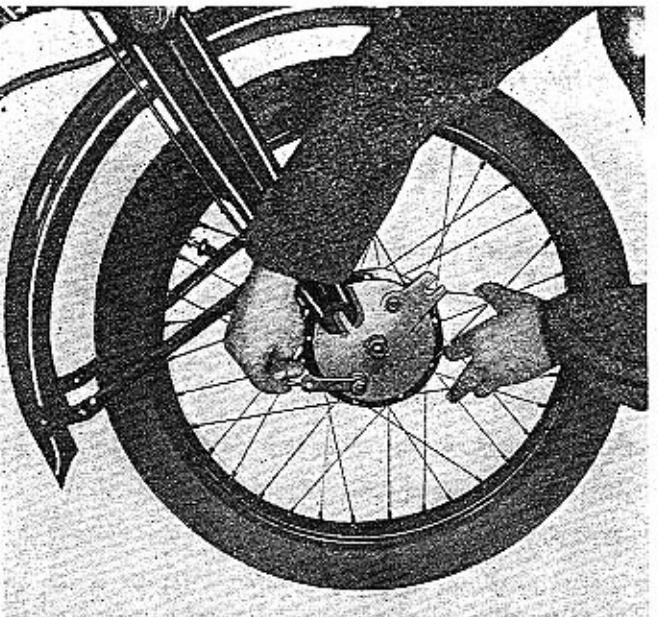
Při opětném nasazení je třeba dbát, aby obě matice hřidle kola dosedly do kruhových výrežů v koncových vidlicových šavlích a byly dobře datazeny. Pak natočíme páčku brzdy a vsadíme do jejího výřezu koncovku lanka. Stavěcím šroubem srážíme přední brzdu tak, aby vykazovala nepatrnou výlku (přední kolo po nedzvednutí se musí lehce otáčet).

Pak dotáhneme pojistovací matici stavěcího šroubu přední brzdy.

Zadní kolo motocyklu vyjmeme po uvolnění řetězu. (Popisano v kapitole II—c).

Po uvolnění obou matic hřidle kola vyšroubujeme koncovou matici tálka brzdy.

Pak natočíme kolo mírně napříč, aby eválný výrez víka brzdy, (kterým se víko brzdy opírá o čep) byl mimo čep na pravé dolní vzděře rámů. Tím je kolo uvolněno a může být vysunuto vzd.

Obr. 10
Vyjmání
předního kola

24

f) Ošetřování pneumatik

Pokud pneumatiky drží správný tlak, nevyžadují péče. (Pro jízdu solo: vpředu 1 atm., vzadu 1,2 atm., pro jízdu v tandemu vzadu přehustit na 1,5 — 1,75 atm.)

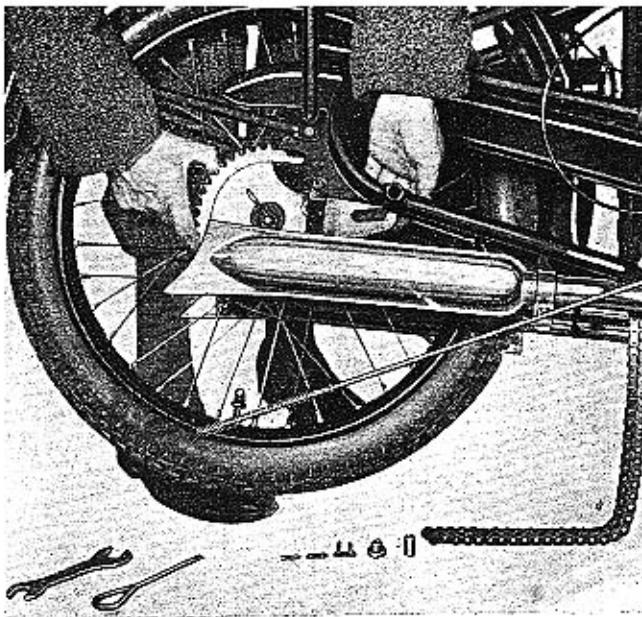
Klesne-li tlak, zejména v krátké době, pak bud' netěsní ventil, nebo je duše propichnuta, nejčastěji hřebíkem, který pronikl pláštěm kola.

Netěsnost ventilu zjistíme po odšroubování čepičky ventilu a jeho navlhčením. Když se tvoří vzduchové bublinky, vzdach uniká ventilku. V tom případě dotáhneme kuželku ventilu (k tomu slouží čepička ventilu, opatřená výzevou). Když toto opatření nestaří, vyšroubujeme kuželku ventilu a nahradíme ji novou. (Doporučujeme opatřit do zásoby 1—2 kusy).

Poškozenou duši opravíme zalepením. Za tím účelem sejmeme plášť z ráfku tímto postupem: Vyšroubujeme kuželku ventilu a vypustíme i zbytek vzduchu.

Matičku, upovážující ventilku k ráfku, sešroubujeme. Kolo položíme a okraj pláště v místě protilehlém ventilu vtláčíme do prohloubení ráfku. Pomocí montážních pák převlékneme okraj pláště přes okraj ráfku (obr. 12). Je nutno při tom dbát, aby nebyla neopatrností přiskřipnuta a poškozena duše. Když byl plášť po celém obvodu převléknut přes okraj ráfku, vtláčíme ventilku zcela do ráfku a vyměníme duši. Po všešroubování kuželky do ventilu a mírném nahuštění duše zjistíme, nejlépe ponovením do vody, v kterém místě je duše poškozena. Místo si označíme, (třeba tužkou), duši osušíme a opravíme tímto způsobem:

V místě poškození duši lhoste zdresíme pomocí kousku skelného papíru. Zdrsněné místo potřeme lepidlem na gumu. Tepřve, až lepidlo poněkud oschnne, přilepíme záplatu, kterou jsme předtím zbarvili ochranným polepem. Záplata musí být dobře přitisknuta, zejména na okrajích. Celé místo zapřášíme klouzkiem, aby se duše v místech, kde byla natřena lepidlem, nepřilepila na vnitřní

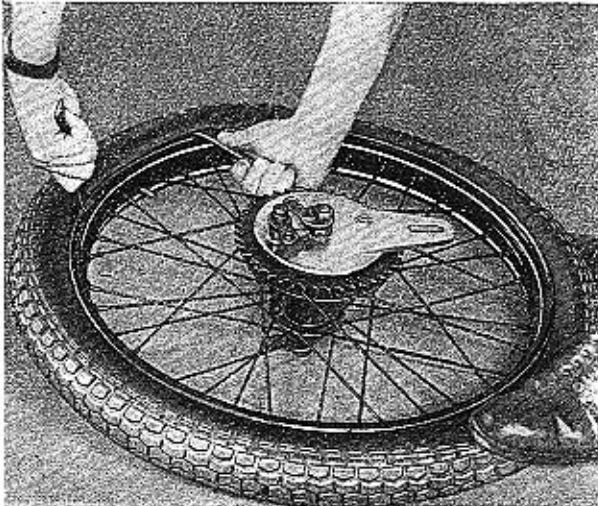

Obr. 11
Vyjmání
zádního kola

25

stěnu pláště. Plášť dobré prohlédneme a hřeb, který případně v pláště zůstal, odstraníme pomocí kleští. Pak duši negativně nahuštíme, vložíme do pláště, který jedním okrajem zůstal v ráfku, provlékneme ventilem otvorem ráfku a zajistíme matičkou (nedotahovat!). Pak přesuneme okraj pláště, nejprve v místě proti ventilku přes okraj ráfku dovnitř, přidržíme jej v prohloubeném místě ráfku, nejlépe rukou, neb sešlápnutím a pomocí montážních pák přesouváme postupně po obou stranách, až dojdeme k ventilu. Tuto práci provádime opatrně, aby chom nepoškodili duši přeskřipnutím mezi okrajem pláště a ráfek.

Zalepení duše je práce provisorní, nutná na cesť, kdy byl sebrán plášť náhodný hřebík.

Obr. 12
Správná montáž
pneumatik

26

27

Trvalou opravu provede nejlépe vulkanizační dílna (oprava pneumatik) nevulkanizováním záplaty. Rovněž plášť poškozený o ostrý kámen, nebo rozbité sklo, bude dílnou dobré opraven.

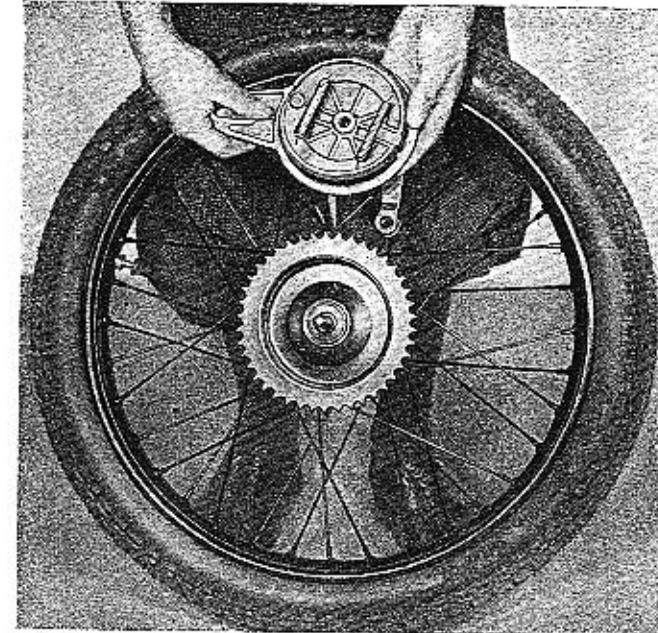
g) Ošetřování a seřízení brzd

Brzdy motocyklu jsou dostatečně dimensovány a dobře kryty proti vnikání vody, která by jejich účinnost snížila. Vyžadují jen občasné seřízení, když je obložení čelistí poněkud opotřebeno a když vykazuje nožní páka, nebo ruční páčka větší vůli.

Přední brzdu seřídíme po uvolnění pojistné matici površroubováním stavěcího šroubu, až se vůle brzdrové páčky sníží. Pak pojistnou matici dotáhneme. zadní brzdu seřizujeme otáčením koncové matici tálka brzdy. Zaolejované brzdy (když mazadlo nevhodné kvality vytéklo z ložisek do brzdrového bubnu) nutno vycistit, ježto jsou jinak málo účinné. Po vyjmutí kola a sejmouti víka brzdy (obr. 13) vypláchneme mazadlo a nečistotu benzinem jak z brzdrových čelistí, tak z brzdrového bubnu. Po osušení víka opět navlékneme na hřídele, kola nasadíme, dotáhneme příslušné matici, načež brzdy již popsaným způsobem seřídíme.

Výměnu opotřebeného obložení brzdrových čelistí svěříme odhorné dílně.

Obr. 13
Sejmání
brzdrového víku

h) Dekarbonisace

Na vnitřní straně hlavy válce, na horní ploše pistu a ve výfukových kanálech válce usazují se časem spálené zbytky mazacího oleje a paliva (karbon). Tyto zbytky způsobují přílišné zahřívání motoru, protože zabírají odvádění teplu žebry hlavy válce a válce a zanášejí mnichy značně výfukové kanály a tím hřání snadnému průchodu výfukových plynů.

Po vjetí cca 2000 km sejmeme hlavu válce tímto způsobem:

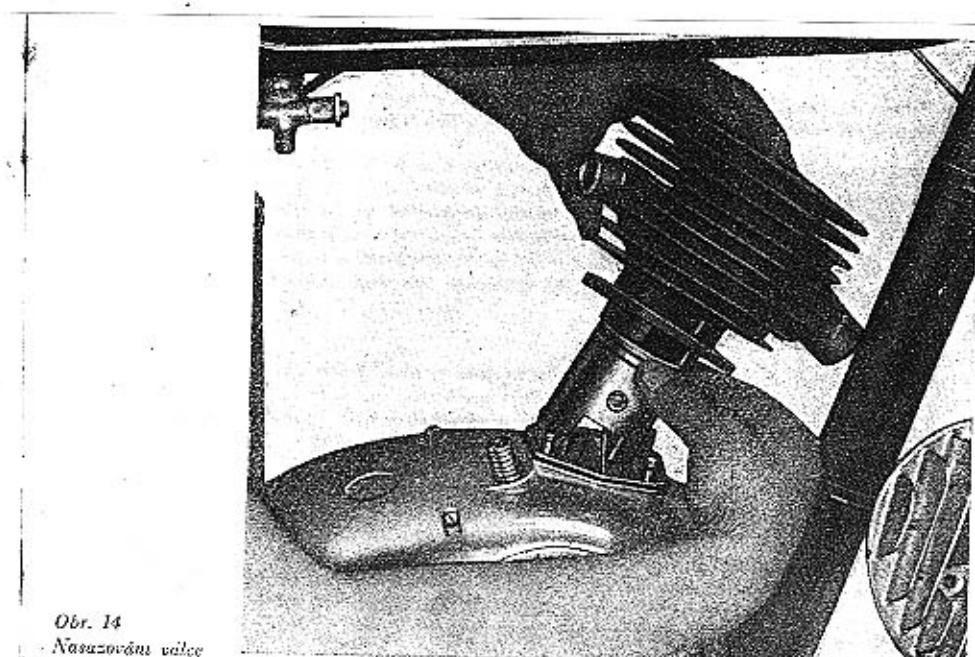
Sejmeme splynovač po uvolnění šroubu svorky, kterou je přitažen na ssacím hrdle válce. Předtím odšroubojeme přívod benzínu. Sejmeme zapalovací kabel se svíčkou a vysroubojeme 4 šrouby, které drží hlavu i válce. Vše uvolníme bez obtíží, když protočíme starterem motor. Tlakem na sešroubeného vedenou při kompresním zdvihu nadzvědne se i karbonem přilepená hlava válce. Válec pak bez obtíží stáhneme.

Karbon nutno odstranit opatrným sečkáváním se všech míst, kde byl usazen. Při tom je třeba postupovat opatrně, aby zejména píst nebyl na svém místě poškrábán. Je nutno též prohlédnout drážky pistních kroužků, které musí být čisté, kroužky musí být volně pohyblivé.

Při odstraňování karbonu je nutno dbát, aby nenapadal do vnitřku motoru. Obalíme proto ojnice kusem čistého hedra, kterým bude hrdlo motorové skříně zakryto. Při opětovném nasazování válce (obr. 14) dbáme, aby kroužky byly správně natočeny (jsou zajištěny kolíčkem v pistní drážce), kroužky opotřebené, nebo poškozené nutno vyměnit. Těsnění pod válcem, které bylo poškozeno, nutno rovněž vyměnit. Výměnu pistu, opotřebeného delším užíváním motocyklu, svěříme odhoraře dílně.

Výfukové trubky a tlumiče lze čistit propláchnutím v petroleji. Tuhý karbon se usaxuje pouze v hrdelech výfukových trubek, kde teplota je při chodu motoru nejvyšší. Dobrou pomocíkou je kulatý ocelový kartáč. Zuhlážené zbytky oleje, usazené v tlumičích výfuku, lze odstranit po uzátkování tlumiče korkovou zátkou a vypláchnutím v petroleji.

Obr. 14
Nasazování válce

i) Splynovac

Splynovac (obr. 15 a 15a) pokud nenastala porucha chodu pro závadu ve splynovaci, (tryska a, ucpaný filtr b), nevyžaduje téměř žádné péče, mimo občasné vyčistění.

Z benzínové nádrže přivádí se palivo do plovákové komory potrubím. Kohout (pod nádrží) je opatřen sitem. Povytužením pistu kohoutu otevírá se přítok paliva k splynovaci. Natočením pistu kohoutu vlevo a dalším jeho povytužením otevírá se rezervní zásoba paliva v nádrži. Mimo tu rezervu zůstává v nádrži ještě určité množství paliva, které využijeme v dohě nouze, když i po otevření rezervy bylo opomenuto doplnit u nejbližšího benzínového čerpadla nádrž. Přelitý zbytku paliva do té části nádrže, kterou je opatřena kohoutem, provedeme naškolením motocyklu na bok.

Splynovac pracuje tímto způsobem:

Proud motorem nasávaného vzduchu protéká značnou rychlosí kolem trysky a odssává z ní palivo ve formě mlhoviny. Množství směsi vzduchu a rozprášeného paliva a tím i výkon motoru, řídíme otevíráním a přivíráním šoupátka c, s jehlou d, jehož pohyb je ovládán bowdenovým lankem a otočnou rukojetí plynu.

Splynovac je vždy seřízen již z továrny. Nedoporučujeme, aby bylo jeho seřízení měněno, zejména pak polohu jehly a velikost trysky. Občasné seřízení volnoběhu provádime tchady, když motor zhasiná, nebo když běží příliš rychle při zavřeném plnku. Po uvolnění pojistné maticy seřídíme napínacím bowdenovým lankem obrátky motoru co nejvíce. Toto seřízení je nutno provádět, když je motor teplý. Kontrolujeme těž, zda splynovac nepřeteká při otevření kohoutu. Pak je buď nečistota pod plovákovou jehlou e, (obr. 15a), nebo nastalo poškození sedla jehly. Když přeplavíme úmyslně splynovac při startování studeného motoru, není přetekání paliva závadou. Ucpanou trysku čistíme takto:

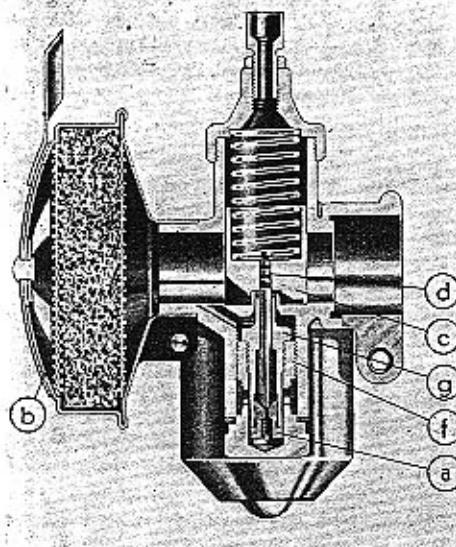
32

Vyšroubujeme držák trysky f, z něho jehlu trysky g, a na jejím konci nasazenou trysku a profoukneme, nebo protáhneme žíní. K čištění nesmí být použito drátu, špendlíku, nebo jiných tvrdých předmětů, kterými může být jemný otvor trysky poškozen.

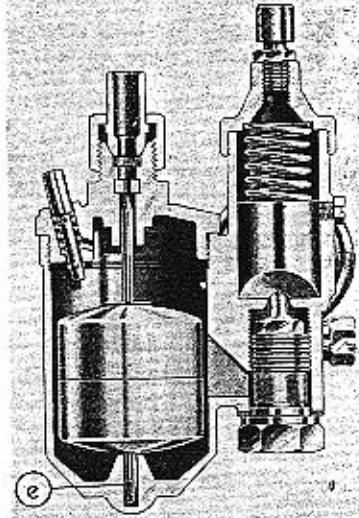
Občas vyčistíme celý splynovac po rozložení jednotlivých dílů a jejich omýtí v čistém benzínu. Čistič vzduchu, jehož úkolem je odstranit z nasávaného vzduchu prach, je nutno vždy po ujetí 1000–1500 km vyprut důkladně v benzínu a navlhčit řídkým olejem.

j) Spojka

Pomoci spojky přerušujeme spojení motoru s převodovou skříní. Spojka je sestavena z řady plochých kotoučů, přitlačovaných k sobě ocelovými pružinami. Stisknutím spojkové pásky na levé straně uvolní se kotouč, začnou se smekat a spojení s motorem je přerušeno. Spojku vypnáme při řazení rychlostních převodů, aby ozubení koleček v převodové skříně bylo chráněno před nárazy. Spojka leží v olejové lázni a nevyžaduje, mimo seřízení vůle v bowdenovém lanku, téměř žádné péče. Páčku spojky musí být vždy volná. Časem se však lanko spojky vytuhne a vůle pásky se tím zvětší. Vymezíme ji po uvolnění pojistné matici stavěcího šroubu (na pravé zadní části motorového bloku), stavěcí šroub vyšroubujeme o jednu, nebo dvě otočky, přezkoušíme vůli ruční spojkové pásky a dotažením pojistné matici pak pojistíme novou polohu stavěcího šroubu. Když došlo k značnému opotřebení lamel spojky a seřízení vůle stavěcím šroubem je nedostatečné, provede se seřízení šroubem v přitlačeném kotouči spojky po sejmouti levého víka motorové skříně.

Obr. 15
Rez splynovace.

Obr. 15a
Rez splynovace.

34

33

k) Sejmoutí vík motorové skříně

Vík motorové skříně je nutno sejmout, když potřebujeme přístup k primérnímu převodu, spojce, primérnímu řetězovému kolečku (levé víko — obr. 16) nebo k magnetu a jeho kotvě, náhonu rychloměru a řetězovému kolečku sekundérního řetězu (víko pravé).

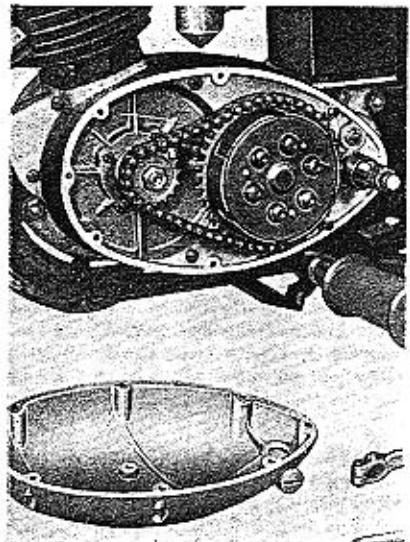
Před sejmoutím levého víka musí být vypuštěn olej z motorového bloku výpustným otvorem na levé dolní straně motorové skříně. Otvor je uzavřen šroubem, který vystavujeme a olej zachytíme do nádoby o obsahu nejméně $\frac{1}{2}$ l.

Pak stáhneme páku nožního řazení rychlosti a páku startera po uvolnění šroubů pomocí dvou šroubováku. Vyšroubujeme čest upínovacích šroubů víka a opatrně sejmeme víko (obr. 16). Dosedací plochy nesmí být poškozeny. K rozebirání spojky a stažení primérního řetězového kolečka je zapotřebí speciálních nástrojů. Tuto práci svěříme odborné dílně.

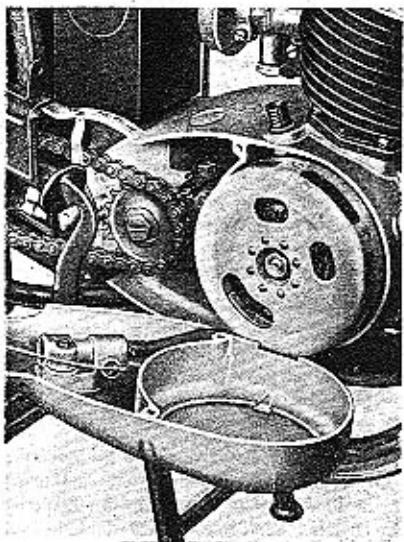
Sejmouti pravého víka (obr. 17) motorové skříně provedeme po odšroubování chrániče řetězu a 3 šroubů, které víko upevňují k motor. skříně. Ve víku je uspořádán náhon rychloměru a zakotveno spojkové lanko. K stažení věnce magnetu a řetězového kolečka je třeba speciálních stahováku. Tuto práci svěříme odborné dílně. Nutno pamatovat, že pojistný šroub řetězového kolečka má levý závit a při opětném nasazení pravého víka musí do jeho záfezu zapadnouti uníšecí čep náhonu rychloměru.

Rozehřívání motorové skříně lze provést po vyjmouti celého motoru z rámu. Za tím účelem je nutno odpojit akum. baterii, uvolnit její upírku z baterii sejmout. Výfukové trubky a splynovac nutno sejmout, dekomprezor a svíčku vyšroubovat. Všechny otvory je dobré uzátkovat, aby se nečistota, nebo drobná součást nedostaly do motoru. Rozehřívání motorové skříně pak provede bezpečně odborná dílna. Sejmoutí víka motoru před nasazením dobré očistíme, náhon rychloměru promažeme a dosedací plochy vík lehce potřeme těsnici hmotou (Hermetic). Tepřve potom zašroubujeme upínovací šrouby, dotahujeme je však až tenkráte, kdy víka dosleda pevně po celém obvodu.

35

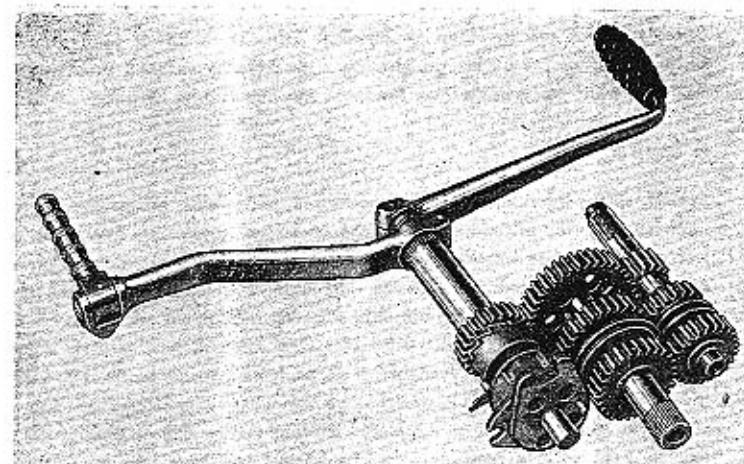

Obr. 16
Levé víko skříně.

Obr. 17
Pravé víko skříně.

Dotažení prováděme vždy jen o část obrátky u všech šroubů, abychom víko násilným utažením některého ze šroubů nezkrivili. Po nasazení tisk je nutno naplnit motorovou skříň opět olejem až po kontrolní šroub (v levém tiku skříně).

Obr. 18 Převodové ústrojí

D Magnet a elektrické zařízení

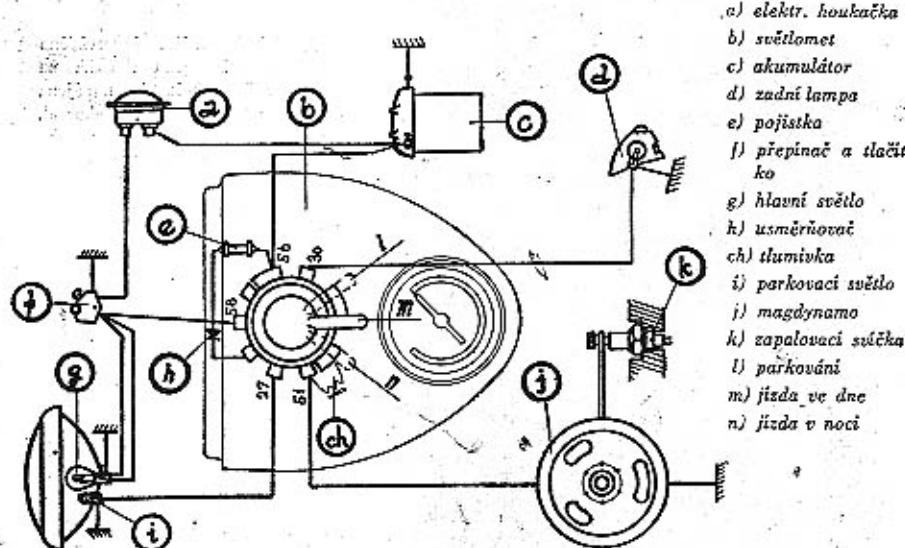
Setrvačníkový magnet CZ dodává elektr. proud o vysokém napětí pro zapalování a střídavý proud o napětí 6 V pro elektr. osvětlení. Současně nabíjí akumulátorovou baterii prostřednictvím usměrňovače, zamotovaného v reflektoru. Náboj věnce magnetu, tvořícího setrvačník, je vytvořen jako vačka, která při otáčení nadzvedvadlá pásku odtrhovače, kterým je hřen okamžík zážehu sítěcích benzínových par ve válci. Správný okamžík zážehu nastává dřívě, nežli pist dostihne nejvyšší polohy ve válci a to asi 5 mm pod tímto bodem. Po vyšroubování svíčky lze tuto vzdálenost odměřit. V okamžíku, kdy pist při svém pohybu vzhůru tento bod dosáhne, započnou se doteky přerušovače otevřít. Její největší zdvih je 0,4 mm. Výšku zdvihu lze řídit po uvolnění pojistné matice kontaktní šroubu u natočením tohoto šroubu. Pojistná matica musí být pak pevně dotažena. Přístup ke kontaktu odtrhovačiho zařízení je okénkem ve věci setrvačníku po odšroubování víčka v pravém víku motorové skříně (obr. 20). Tento způsob seřízení správného předstihu použijeme pouze k opravení malých úchytek v předstihu. Větší úchytky upravíme natačením celé kotry magnetu po uvolnění 3 šroubů, které její polohu zajíždají. Tyto šrouby uvolníme okénky věnce magnetu pomocí šroubováku.

Usměrňovací zařízení, umístěné v pláště reflektoru, sestává ze selenového usměrňovače, tlumivky a pojistky. Nevyžaduje žádného ošetrování. Nutno jen dbát, aby pojistka v případě spálení byla ihned vyměněna, jinak je usměrňovač vyřazen z činnosti.

Přepínáním na pláště reflektoru uvidíme el. svělo v činnosti. Natočením pásky přepínače vlevo je zapojeno hlavní svělo napájené el. proudem ze setrvačníkového magnetu. Motor musí být proto v chodu, když hodláme hlavního světla použít. Přepínání vláken v žárovce Belux (světlo dálkové — světlo tlumené) děje se páčkou na levé straně řidítka.

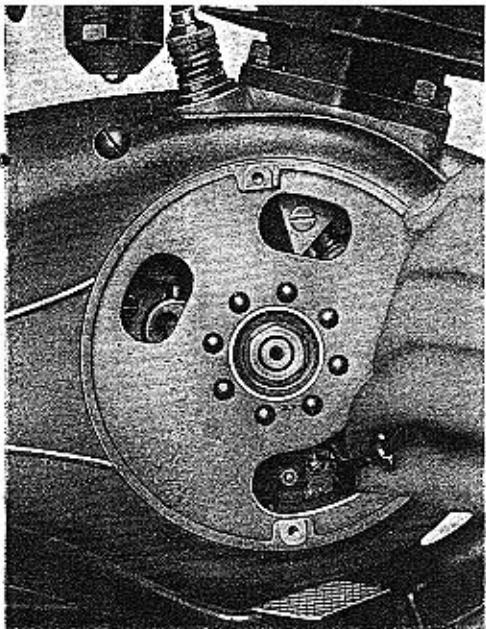
Natočením pásky přepínače světel vpravo je zapojeno svělo parkovací. Toto svělo je v činnosti, i když motor stojí, protože potřebný el. proud dodává akumul. baterie. Zárovka zadní lampy je napojena el. proudem z akumul. baterie.

Schema elektrického zapojení

Obr. 19

- a) elektr. houkačka
- b) světlomet
- c) akumulátor
- d) zadní lampa
- e) pojistka
- f) přepínač a tlacičko
- g) hlavní světlo
- h) usměrňovač
- i) tlumivka
- j) parkovací světlo
- k) magnetodynamo
- l) zapalovací svíčka
- m) parkování
- n) jízda ve dne
- o) jízda v noci

Elektrická houkačka je uváděna v činnost stisknutím tlačítka na levé straně řidítka. Je napájena stejnosměrným proudem z akumulátorové baterie.

Obr. 20
Seřízení předstihu

III. Tabulky poruch motoru

Příznaky poruchy	Zjištěná závada	Způsob odstranění
Motor nemá správný chod (motor klepe)	motor přehřát kontakty svíčky žhaví velký předstih výfuková hrada válce a hlava zaneseny karbonem	nechat vychladnout, nehnat do příliš vysokých otáček svíčka vadná, vyměnit předstih seřídit karbon vyčistit
Motor vynechává (jiskra správná)	voda nebo olej ve splynovači dochází k palivo občasné krátké spojení kabelu svíčky odvadušňovací otvor ve víku nádrže ucpán špatně seřízený splynovač (příliš chudá nebo příliš bohatá směs)	splynovač vyčistit otevřít rezervu, znova plnit vadné místo vyhledat, obalit isol. tkanicí nebo kabel vyměnit otvor vyčistit splynovač seřídit

m) Akumulátorová baterie

Obsluha akum. baterie je celkem jednoduchá. Je nutno dbát, aby kapalina kapaliny (která se časem vypařuje) byla vždy nad horním okrajem desek. *Doplňujeme ji pouze destilovanou vodou*. Jen v případě, kdy byla kapalina vylita, doplníme ji čistou kyselinou sírovou, zředěnou destilovanou vodou. Správná hustota je 28–30° Bé (spec. váha 1,24–1,26). Správná hustota kapaliny má vliv na nabíjení a chrání v zimě baterii před zmrznutím. Vždy po cca 3 měsících dáme v odborné dílně překontrolovat stav akum. baterie. Nejezdí-li se delší dobu, je nutno baterii vymontovat, uložit v suché místnosti, doplnit občas destilovanou vodou a dobijet. Alespoň jednoraz za dva měsíce má být baterie vybita (na 1,8 V pro jeden článek) a znova nabita na plnou hodnotu.

Kontakty baterie nutno udržovat čisté. Lehký náter vaselinou ochrání vývody před poškozením kyselinou.

n) Kabely elektrického zařízení a zapalovací svíčka

Kabely, kterými jsou jednotlivé části el. zařízení spojeny, občas prohlédneme, poškození isolace, na př. prodřením, musí být ihned opraveno kouskem isolační tkanice. Jinak by v prodřeném místě mohlo nastat spojení na kostru stroje.

Zapalovací svíčku občas výšroubujeme a zjistíme stav kontaktů. Musí být čisté. Usuvený karbon opatrně seškrábeme, olej, který z přemazaného stroje se dostal do kontaktů, odebraníme opláchnutím v benzingu. Správná vzdálenost kontaktů svíčky je 0,5 mm.

Příznaky poruchy	Zjištěná závada	Způsob odstranění
Motor vynechává (jiskra nepravidelná)	nevýhodná svíčka zaolcovaná svíčka velká vzdálenost kontaktů svíčky kontakty přerušovače znočištěny kontakty přerušovače užívány kabel svíčky proražen	svíčku vyměnit svíčku vyčistit upravit příhnutí na 0,5 mm kontakty očistit dotáhnout pojíšťovací matici, předstih, zkontrolovat kabel isolovat tkanicí, nebo vyměnit
Motor nelze spustit (jiskra správná, komprese správná, splynovač nelze přeplavit)	přívod benzingu ucpán	přívod vyčistit

Příznaky poruchy	Zjištěná závada	Způsob odstranění
Motor nelze spustit (jiskra správná, komprese správná, splynovač jez přeplavit)	uopená tryska splynovač netěsný na válci lanko plynu přetrženo chudá směs, jehla trysky v ne-správné poloze	trysku vyčistit splynovač správně nasadit, šroub svorky dotáhnout lanko vyměnit seřídit polohu jehly
Splynovač trvale přetéká	jehla plováku ohnuta děravý plovák nečistota pod sedlem plovákové jehly sedlo jehly vytlučeno	jehlu vyměnit plovák zaletovat, nebo vyměnit odšroubovat víko plovákové komory, komoru a víko vyčistit vyměnit víko plovákové komory, případně i jehlu

Příznaky poruchy	Zjištěná závada	Způsob odstranění
Splynovač v pořádku, komprese správná, žádná jiskra	kontakty přerušovače opáleny kondenzátor probit zapalovací cívka probita krátké spojení ve vývodu zapalovacího kabelu	kontakty vyčistit proužkem jemného smírk plátna, případně vyměnit kondenzátor vyměnit cívku vyměnit (provede odb. dílna) vývodku vyměnit
Výkon motoru nedostatečný (splynovač v pořádku, jiskra správná, komprese motoru malá)	ventil dekompresoru netěsný svíčka uvolněna zlomený pístní kroužek píst a kroužky opatřeny	dekompresor vyčistit svíčku dotáhnout, těsnící podložku vyměnit kroužek vyměnit přebrus válce, nový píst a kroužky (provede odb. dílna)

Tabulky mazání motocyklu ČZ 125 b

Ujeté km	Místo mazání	Počet míst	Mazadlo	Poznámka
500	čepy vidlice	5	vaselina	mazacím lisem
	páčka přední brzdy	1	olej	několik kapek
	páčka spojky	1	olej	několik kapek
	páka nožní brzdy	1	olej	několik kapek
1.000	kličec přední a zadní brzdy	1	olej	několik kapek
	šlapka starteru	1	olej	několik kapek
	páčka dekompresoru	1	olej	několik kapek
	stojánek	1	olej	několik kapek
	převodová skříň	1	olej	první výměna oleje (jen u nového motocyklu)
	ohuebný hřídel rychloměru	1	olej	nakapat olej po odšroubování
	lanka spojky, brzdy, plynu soukoli rychloměru	3	olej	několik kapek
		1	vaselina	vyšroubovat zátku, naplnit dutinu vaselinou a zašroubovat

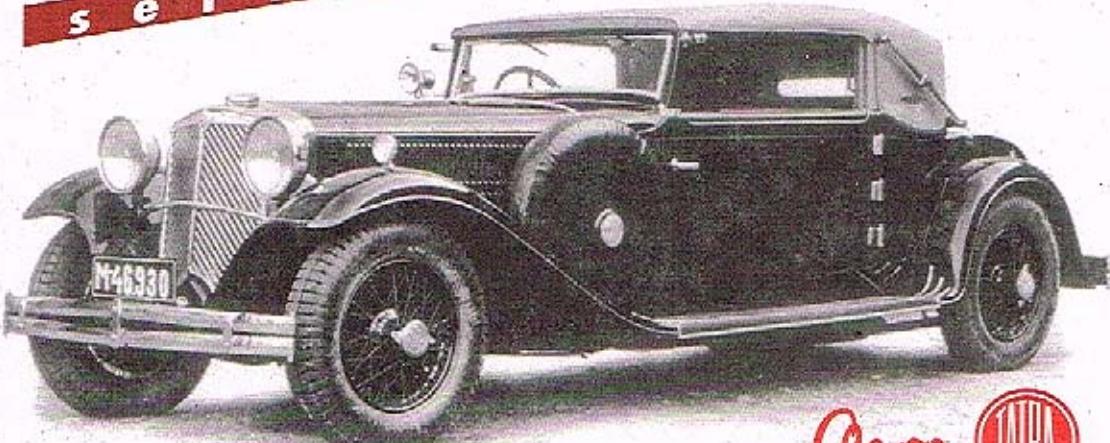
Ujeté km	Místo mazání	Počet míst	Mazadlo	Poznámka
3.000	převodová skříň	1	olej	vyměnit olej (v zimě olej Arctic)
	řetěz	1	tuk s grafitem	vyprat a napustit dle návodu
10.000	hlava řízení ložiska kol	2	vaselina vaselina	po demontáži po demontáži

Řez motoru

- 1 svíčka
- 2 klapa válce
- 3 válci
- 4 píst
- 5 klikový mechanismus
- 6 zapalovač
- 7 převodová skříň
- 8 náhon tachometru
- 9 nožní pájení
- 10 startér
- 11 spojka
- 12 primérni soukoli se řetězem

48

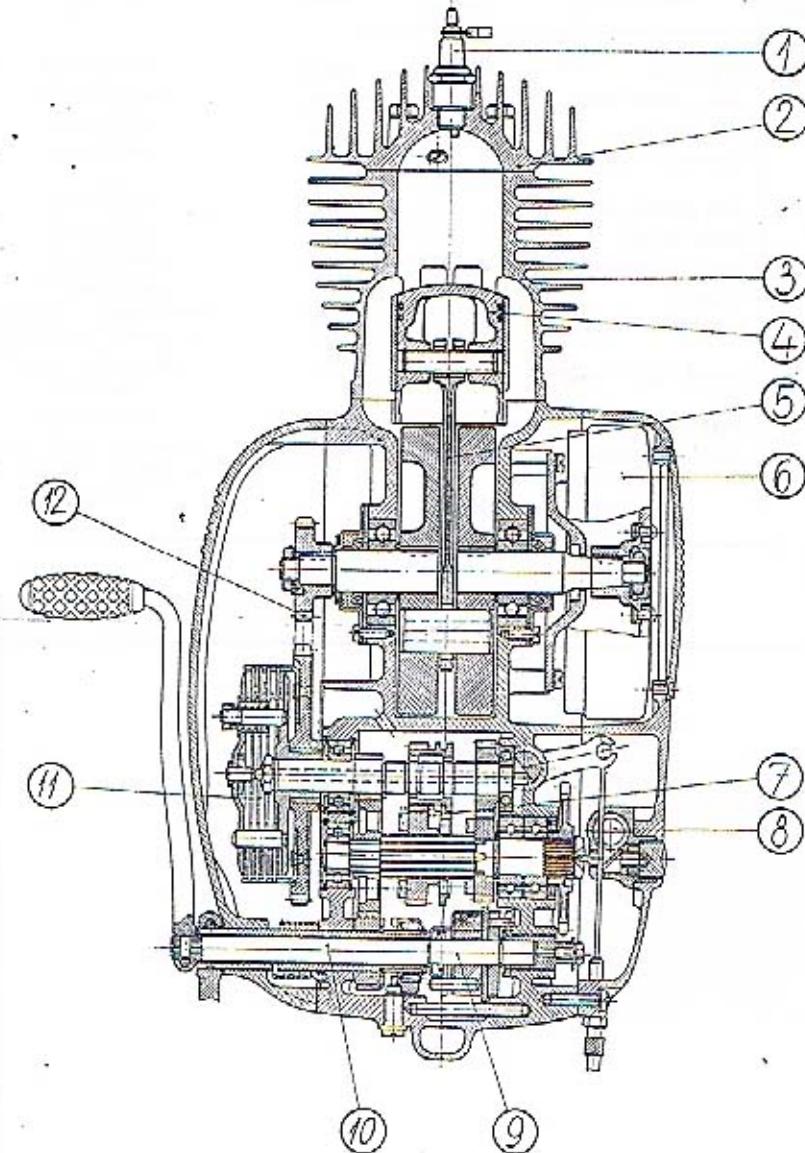
Veteran
service

Aktuální nabídka
www.veteranservice.cz

Aero

Výroba dobového příslušenství, profilových těsnění na historická vozidla
a náhradních dílů na vozy Aero a Tatra

Obr. 21 Řez motoru